

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

# זֶהָר חֵק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

הַף הַיּוֹמִי

**פְּרִשְׁת מִצָּרַע**

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאָר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ  
עִם פְּרוֹשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקּוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן  
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"  
חֲדָשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק  
עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

# הוצאת:



## שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס  
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א  
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל  
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI**  
**C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI**  
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross  
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin  
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8  
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel  
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300  
[hazohar.com@gmail.com](mailto:hazohar.com@gmail.com)

### מצוה גדולה לזכות את הרבים

#### ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

**ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א**

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו  
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"  
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא  
בלימוד הזוהר נביא את המשיח  
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,  
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,  
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

\*

### כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

# תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאר"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

# תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹונֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ  
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ  
רְצוֹנָךְ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּנֵן מְקוֹדֶשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ  
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעַבּוֹדָתָם וּלְזוּיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם  
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוּיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה  
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל  
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאֵלֶפֶי אֲלָפִים וְרִבּוּא רַבּוֹת. וְכֵן הַמְזַכֶּה אֶת  
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׁמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם  
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ  
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת  
תְּרוּמָה קַבָּח: – קַבְט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה  
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ  
כָּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד  
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שְׁהִיא כְּמַת  
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שְׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגַת  
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).



מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף טב ע"ב - טג ע"א  
זהירות מכל חטא

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. זֹאת תְּהִיָה תוֹרַת  
הַמִּצְוֹעַ בְּיוֹם טְהַרְתּוֹ וְגו'. (ויקרא יד) רַבִּי  
אָבָא פָתַח, (איוב יט) גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב כִּי חָמָה  
עֹנֹת חֶרֶב לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדוּן, שְׂדִין כְּתִיב.  
כִּמָּה אֵית לֹזן לְבָנֵי נְשָׂא לְאַסְתִּמְרָא אֲרַחֲיִיהוּ  
וְלִדְחָלָא מִקְמֵי קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, דְּלֹא יִסְטִי  
מֵאַרְחָא דְכַשְׂרָא, וְלֹא יַעֲבוֹר עַל פְּתַנְגְּמֵי אֹרִייתָא,  
וְלֹא יִתְנַשֵּׂי מִנְהָ.

דְּכָל מָאן דְּלֹא לָעֵי בְּאֹרִייתָא, וְלֹא יִשְׁתַּדַּל בָּהּ,  
נְזִיפָא הוּא מְקוּדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, רַחֲיִקָא  
הוּא מִנְיָה, לָא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עִמִּיהָ. וְאִינוּן  
נְטוּרִין, דְּאִזְלִין עִמִּיהָ, אִסְתַּלְקוּ מִנְיָה, וְלֹא עוֹד  
אֶלָּא דְמַכְרִזֵי קָמִיהָ וְאִמְרִי, אִסְתַּלְקוּ סוּחְרַנְיָה  
דְּפִלְגְּנָא, דְּלֹא חָשׂ עַל יְקָרָא דְמֵאֲרִיָּה. וְוִי לִיָּה,  
דְּהָא שְׂבָקוּהוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין. לִית לִיָּה חוּלְקָא  
בְּאַרְחָא דְחַיִּי.

וְכַד אִיהוּ אִשְׁתַּדַּל בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, וְלָעֵי  
בְּאֹרִייתָא, כִּמָּה נְטוּרִין וְמִינִין לְקַבְּלִיָּה  
וְכַשְׂהוּא מְשַׁתַּדַּל בְּעִבּוּדַת רַבּוּנּוֹ וְלוֹמַד תּוֹרָה, כִּמָּה שׁוֹמְרִים מְזַמְנִים כְּנַגְדּוֹ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ,

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.  
זֹאת תְּהִיָה תוֹרַת הַמִּצְוֹעַ  
בְּיוֹם טְהַרְתּוֹ וְגו'. רַבִּי אָבָא  
פָתַח, (איוב יט) גִּירוּ לָכֶם מִפְּנֵי  
חֶרֶב כִּי חָמָה עֹנֹת חֶרֶב  
לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן. שְׂדִין כְּתִיב.  
כִּמָּה אֵית לֹזן לְבָנֵי נְשָׂא לְאַסְתִּמְרָא  
אֲרַחֲיִיהוּ וְלִדְחָלָא מִקְמֵי קִדְשָׁא  
בְרִידָּהּ הוּא, דְּלֹא יִסְטִי מֵאַרְחָא  
דְכַשְׂרָא, וְלֹא יַעֲבוֹר עַל פְּתַנְגְּמֵי  
אֹרִייתָא, וְלֹא יִתְנַשֵּׂי מִנְהָ.

שְׂכָל מִי שְׁלֹא לּוֹמַד תּוֹרָה  
וְלֹא מְשַׁתַּדַּל בָּהּ, נְזוּף הוּא  
מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַחֲוּק  
הוּא מִמְּנוּ, וְלֹא שׁוֹרָה עִמּוֹ  
שְׂכִינָה. וְאוֹתָם הַשׁוֹמְרִים  
שְׂהוּלְכִים עִמּוֹ, מְסַתְּלָקִים  
מִמְּנוּ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא  
שְׂמַכְרִיזִים לְפָנָיו וְאוֹמְרִים:  
הַסְתַּלְקוּ מִסְבִּיב לְפִלוֹנֵי,  
שְׁלֹא חוֹשֵׁשׂ עַל כְּבוֹד רַבּוּנּוֹ.  
אוּי לוֹ! שְׁהֲרִי עֲזָבוּ אוֹתוֹ  
עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, אִין לוֹ  
חֵלְק בְּדַרְךְ הַחַיִּים.

וְכַשְׂהוּא מְשַׁתַּדַּל בְּעִבּוּדַת רַבּוּנּוֹ וְלוֹמַד תּוֹרָה, כִּמָּה שׁוֹמְרִים מְזַמְנִים כְּנַגְדּוֹ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ,

לְנִטְרָא לִיָּהּ, וְשִׁכְנֵתָא שְׂרִיא עָלֶיהָ, וְכֹלָא מְכַרְוֵי  
 קַמִּיָּה וְאַמְרֵי, הָבוּ יִקְרָא לְדִיּוֹקְנָא דְמַלְכָּא, הָבוּ  
 יִקְרָא לְבְרִיהַ דְמַלְכָּא, אֲתַנְטִיר הוּא בְעֵלְמָא דִּין  
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, זַפְּאָה חוּלְקִיָּה.

**תָּא חַוִּי, בְּלִישְׁנָא בִישָׂא דְאֲמַר נַחֲשׁ לְאַתְתָּא,**  
**גָּרִים לְאַתְתָּא, וְלְאָדָם, לְמַגְזֵר עָלֶיהוּ**  
**מִיָּתָה, וְעַל כָּל עֵלְמָא בְּלִישְׁנָא בִישָׂא כְּתִיב, (תהלים**  
**10) וְלִשְׁוֹנָם חָרַב חֲדָה. בְּגִין כְּךָ, גּוּרֵי לָכֶם מִפְּנֵי**  
**חָרַב, מִפְּנֵי לִישְׁנָא בִישָׂא. כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב.**  
**מָאִי כִי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב. דָּא חָרַב לִי, דְתַנּוּ,**  
**חָרַב אֵית לִיָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְבִיָּה דְאִין**  
**לְחַיִּיבָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה ד2) חָרַב לִי**  
**מִלְּאָה דָם. (דברים לב) וְחָרַבִי תֹאכַל בְּשָׂר. וּבְגִין כְּךָ**  
**גּוּרֵי לָכֶם מִפְּנֵי חָרַב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב לְמַעַן**  
**תִּדְעוּן שְׂדוּן, שְׂדִין כְּתִיב. בְּגִין דְתִדְעוּן דְהָכִי**  
**אַתְדִּין, מָאן דְאֵית לִיָּהּ חָרַב בְּלִישְׁנֵיהָ, אֲזִדְמֵן לִיָּהּ**  
**חָרַב (ס"א אַתְדִּין בְּהוּא חָרַב) דְשְׂצִי כֹלָא, הָדָא הוּא**  
**דְכְּתִיב זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמְּצוֹרֶע.**

וְשִׁכְנֵה שׁוֹרָה עָלֶיךָ, וְכֹלָם  
 מְכַרְיִזִים לְפָנָי וְאוֹמְרִים: תְּנוּ  
 כְּבוֹד לְדִיּוֹקָן הַמֶּלֶךְ. תְּנוּ  
 כְּבוֹד לְבֶן הַמֶּלֶךְ. שְׁמוֹר הוּא  
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.  
 אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ!

**בֹּא רְאֵה, בְּלִשׁוֹן הָרַע שְׂאֲמַר**  
**הַנַּחֲשׁ לְאִשָּׁה, גָּרַם לְאִשָּׁה**  
**וְלְאָדָם לְגִזֹר עֲלֵיהֶם מִיָּתָה**  
**וְעַל כָּל הָעוֹלָם. בְּלִשׁוֹן הָרַע**  
**כְּתוּב, (תהלים נז) וְלִשְׁוֹנָם חָרַב**  
**חֲדָה. מִשׁוּם כְּךָ, גּוּרֵי לָכֶם**  
**מִפְּנֵי חָרַב, מִפְּנֵי לִשׁוֹן הָרַע.**  
**כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב. מַהוּ כִּי**  
**חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב? זֶה חָרַב**  
**לָהּ. שְׂשֻׁנֵנוּ, יֵשׁ לְקִדּוּשׁ**  
**בְּרוּךְ הוּא חָרַב שְׂבָה הוּא דִן**  
**אֶת הָרָשָׁעִים. זֶהוּ שְׂכַתוּב,**  
**(ישעיה לד) חָרַב לָהּ מִלְּאָה דָם.**  
**(דברים לב) וְחָרַבִי תֹאכַל בְּשָׂר.**  
**וּמִשׁוּם כְּךָ גּוּרֵי לָכֶם מִפְּנֵי**  
**חָרַב כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב**  
**לְמַעַן תִּדְעוּן שְׂדוּן, שְׂדִין**  
**כְּתוּב, כִּדִּי שְׂתִדְעוּן שְׂכָךְ נִדּוּן.**  
**מִי שֵׁישׁ לוֹ חָרַב בְּלִשׁוֹנוֹ,**

מִזְדַּמְנַת לוֹ חָרַב (נִדּוּן בְּאוֹתָהּ חָרַב) שְׂמִשְׁמִידָה הַכֹּל. זֶהוּ שְׂכַתוּב זֹאת תִּהְיֶה תוֹרַת הַמְּצוֹרֶע.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 228)  
 יח) כַּמָּה גְדוֹל הַשֹּׁכֵר בְּלִמּוּד תּוֹרַת הַסּוּד וְהַפֶּסֶד בְּהַעֲדֵר לְמוֹדָה  
 א) עָצֵם לְמוּד הַזֶּהָר בּוֹנֵה עוֹלְמוֹת.  
 ב) שְׁעָה אַחַת בְּלִמּוּד הַנִּסְתָּר פּוֹעֵלֶת יוֹתֵר מִחֲדָשׁ יָמִים בְּנִגְלָה דִתּוֹרָה.  
 ג) בְּהַכְנַת מֵאֲמַר אֶחָד בַּזֶּהָר מִתְקַנֵּים בְּמָרוֹם בְּשַׁעֲה אַחַת יוֹתֵר מִלְמוּד פְּשׁוּטוֹת הַתּוֹרָה בְּשַׁנָּה תְּמִימָה.  
 ווי לְעֵלְמָא דְאֲנוּן אֲפִימִין לְבָא וְסִתִּימִין עֵינֵינוּ דְלֹא מְסַתְבְּלִין בְּרִזֵּי דְאוֹרִיָּתָא. (זֶהָר חֶק א' דף כ"ח.)



מקור המאמר בזהר פרשת מצורע דף נג ע"ב  
מעלת ושכר תומכי תורה

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. יָשְׁבוּ בְּאוֹתוֹ שָׂדֵה וְהִתְפַּלְלוּ. אַחַר שִׁסְיָמוּ אֶת הַתְּפִלָּה, קָמוּ וְהִלְכוּ. פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה בְּדַבְּרֵי תוֹרָה וְאָמַר, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר. עֵץ חַיִּים - זו הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא עֵץ עֲלִיּוֹן גָּדוֹל וְחֲזָק. תּוֹרָה, לְמָה נִקְרָאת תּוֹרָה? מְשׁוּם שֶׁמּוֹרָה וּמְגָלָה אֶת מָה שֶׁהִיא סְתוּם וְלֹא יְדוּעַ. חַיִּים, שֶׁכֵּל הַחַיִּים שֶׁלְמַעַלָּה נִכְלָלוּ בָּהּ, וּמִמֶּנָּה יוֹצְאִים. לְמַחְזִיקִים בָּהּ, אֶת אוֹתָם שְׂאוֹחִזִים בָּהּ, שְׁמִי שְׂאוֹחִז בַּתּוֹרָה אוֹחִז בְּכֹל. אֲחוּז לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר, מִי זֶה תוֹמְכֵיהָ? אֵלּוֹ אוֹתָם שֶׁמְטִילִים מְלֵאֵי לְכִיסָם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה.

וְתוֹמְכֵיהָ, זוֹכָה שִׁיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ נְבִיאִים נְאֻמָּנִים. מְאֹשֶׁר, אֵל תִּקְרִי מְאֹשֶׁר אֶלָּא מְרֹאֲשׁוֹ. אוֹתָם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַתּוֹרָה מְרֹאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ. צַד הָרֹאֵשׁ שֶׁל הַכֹּל שֶׁנִּקְרָא רֹאֵשׁ, שֶׁכְּתוּב (שם ח) מְעוֹלָם נִסְכְּתִי מְרֹאֲשׁוֹ. וְהַגּוֹף מִתְּפַשֵּׁט

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא. יְתָבוּ בְּהֵוֹא בִי חֶקְלָא וְצִלוֹ. בְּתַר דְּסִימּוֹ צְלוֹתָא קָמוּ וְאֲזָלוּ. פָּתַח רַבִּי יְהוּדָה בְּמִלֵּי דְאוֹרֵייתָא. וְאָמַר, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר. עֵץ חַיִּים, דָּא אוֹרֵייתָא, דְּאִיהִי אֵילָנָא עֲלָאָה רַבָּא וְתִקּוּף. תּוֹרָה, אֲמַאי אִקְרִי תּוֹרָה. בְּגִין דְּאוֹרֵי וְגַלִּי בְּמָה דְהָוָה סְתִים דְּלֹא אֲתִידַע. חַיִּים, דְּכָל חַיִּים דְּלֵעִילָא בָּהּ אֲתִכְלִילוּ, וּמִנָּה נִפְקִין. לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לְאִינוּן דְּאֲחִידִין בָּהּ, דְּמֵאֵן דְּאֲחִיד בְּאוֹרֵייתָא אֲחִיד בְּכֹלָא, אֲחִיד לְעִילָא וְתַתָּא. וְתוֹמְכֵיהָ מְאֹשֶׁר, מֵאֵן תוֹמְכֵיהָ. אֵלִין אִינוּן דְּמְטִילִין מְלֵאֵי, לְכִיסָן שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, כְּמוֹ דְּאוֹקְמוּהָ.

וְתוֹמְכֵיהָ, זְכִי לְנְבִיאֵי מְהִימְנֵי דִּיפְקוֹן מִיָּנִיה. מְאֹשֶׁר, אֵל תִּקְרִי מְאֹשֶׁר, אֶלָּא מְרֹאֲשׁוֹ, אִינוּן תַּמְכִּין לְאוֹרֵייתָא, מְרֹאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ. מְרֹאֲשׁוֹ, דָּא רִישָׁא דְכֹלָא דְאִקְרִי רֹאֵשׁ, דְּכְתִיב, (משלי ח) מְעוֹלָם נִסְכְּתִי מְרֹאֲשׁוֹ. וְרֹאֵשׁ דָּא

אוֹתָם הַתּוֹמְכִים שֶׁל הַתּוֹרָה מְרֹאֲשׁוֹ וְעַד סוּפּוֹ. מְרֹאֲשׁוֹ, צַד הָרֹאֵשׁ שֶׁל הַכֹּל שֶׁנִּקְרָא רֹאֵשׁ, שֶׁכְּתוּב (שם ח) מְעוֹלָם נִסְכְּתִי מְרֹאֲשׁוֹ. וְהַגּוֹף מִתְּפַשֵּׁט

חֲכָמָה, דְּאִיְהִי רִישָׁא לְכָל גּוּפָא, וְגוּפָא אֶתְפָּשֵׁט  
 בֵּיה עַד סִיּוּמָא דְשִׂית סְטָרִין, וְתוּמְכִיָּה, כְּמָה דְאֶתְ  
 אָמַר, (שיר השירים ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי עֵשׂ. דְּאִינוּן דְּמִטְיִלִין  
 מְלָאֵי לְכִיסָן שְׁל תְּלִמִידֵי חֲכָמִים אִינוּן תְּמַכִּין  
 לְאוּרִייתָא מְרִישָׁא עַד סִיּוּמָא דְגּוּפָא, וְכָל  
 מְהִימְנוּתָא, בֵּיה תְּלִיא, וְאֶתְמַד. וְזָכִי לְבָנִין דִּיתְחִזּוּן  
 לְנְבִיאֵי מְהִימְנֵי.

בַּה עַד הַסִּיּוּם שֶׁל שֵׁשֶׁת  
 הַצְּדָדִים וְתִמְכִיָּה, כְּמוֹ  
 שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ה) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי  
 עֵשׂ. שְׁאוֹתָם שְׁמִטִּילִים מְלֵאֵי  
 לְכִיסָם שֶׁל תְּלִמִידֵי חֲכָמִים,  
 הֵם תּוּמְכִים אֶת הַתּוֹרָה  
 מִהָרֵאשׁ עַד סִיּוּם הַגּוּף, וְכָל  
 הָאֱמוּנָה בּוֹ תְּלוּיָה, וְנִתְמַד.  
 וְזָכָה לְבָנִים שֶׁיִּרְאוּ לְנְבִיאִים  
 נְאֻמִּים.

#### ספר אור הזהר (עמוד 229)

אינון דְּעֵבְדִין לְאוּרִייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְעָאן לְאֶשְׁתְּדִלָּא בְּחֲכָמָה דְקַבְּלָה, דְּגִרְמִין דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעוּ  
 דְּחֲכָמָה דְּאִיְהִי י' מִינָה, וְאֶשְׁתְּאַרְת ב' בִּישָׁה, וְי לֹון דְּגִרְמִין עֲנִיּוּתָא וְחֲרָבָא וּבִיזָה וְהֶרֶג וְאֶבְדָן  
 בְּעֶלְמָא. (תקוני זהר תקון ל' דף ע"ג:)

זֶה הַמֵּאֲמָר הַבִּיאָו מוֹרְנוּ הֶרֶב חַיִּים וַיִּטָּאֵל זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְסַפֵּר עֵץ חַיִּים, לְהוֹדִיעַ כְּמָה  
 גְּדוּל הַחַיּוּב הַמְּטַל עַל הַלּוֹמְדִים הַחֲרָדִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם לְלַמֵּד קַבְּלָה, וְעֲנִשָׁם כְּמָה גְּדוּל אִם אֵינָם  
 לּוֹמְדִים, כִּי יַעֲשֶׂה בְשָׂעָה אַחַת בְּלַמּוּד הַקַּבְּלָה מַה שֶּׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד חֹדֶשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה.

(כפסא מלך לתקוני זהר שם)

מֵאן דְּגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קַבְּלָה וְחֲכָמָתָא מְאוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה וּמְאוּרִייתָא דְבַכְתָּב, וְגִרְמִין דְּלֹא יִשְׁתְּדִלּוּן  
 בְּהוּן, וְאֶמְרִין דְּלֹא אֵית אֱלָא פִּשְׁט בְּאוּרִייתָא וּבְתַלְמוּדָא, בּוּדְאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מִהָהוּא נְהָר  
 וּמִהָהוּא גֵן, וְוִי לִיָּה טַב לִיָּה דְלֹא אֶתְבְּרִי בְּעֶלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵהוּא אִוּרִייתָא דְבַכְתָּב וְאוּרִייתָא דְבַעַל  
 פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיָּה כְּאֵלוּ אַחְזֹר עֶלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, וְגִרְמִין עֲנִיּוּתָא בְּעֶלְמָא וְאוּרִיָּה גְלוּתָא.

(תקוני זהר תקון מ"ג דף פ"ב.)

אִם הָיָה עִם הָאָרֶץ יוֹתֵר טוֹב לוֹ, כִּי אֵינּוּ פּוֹגֵם אִם אֵינּוּ לּוֹמֵד קַבְּלָה, כִּי אֵין לְמוֹל בְּפִרְדָּם קִדְּם שְׁיִמְלָא  
 פְּרִסוּ בְּבִשָּׁר וַיּוּן, אֲבָל מֵאן דְּאוֹלִיף תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, עֲנִשׁוּ כָּל כֶּךָ גְּדוּל אִם לֹא יִלְמַד  
 קַבְּלָה, וְאֶדְרַבָּה פּוֹגֵם בְּלַמּוּדוֹ, וְטַב לִיָּה דְלֹא יוֹלִיף לִיָּה, כִּי אַחְזֹר עֶלְמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, לְשִׁבִירַת הַפְּלִים  
 שְׁמִנְבִיר הַקַּלְפָּה כְּשֶׁהִנְהָר וְהִגֵּן יְבִשָּׁה, דְּמִנַּע הַטְּפָה רְזִי תּוֹרָה מֵהֶם כּוּ'. וְמִי שְׁיִכּוּל לְקִנּוּת לוֹ רַב  
 שְׁיִלְמִדְהוּ קַבְּלָה אוֹ חֶבֶר אוֹ מִתּוּד הַסְּפָרִים וּמִתְרַשֵּׁל, גּוֹרֵם אַרְךָ גְּלוּתָא כּוּ', כִּי לַמּוּד הַזֶּהר גְּגִירְסָא  
 בְּעֶלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכָל שְׁכָן אִם יוֹכֵה לְלַמֵּד וְלְהִבִּין פְּרוּשׁ מְאֹמֵר אַחַד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקְוִין לְמַעְלָה  
 בְּשָׂעָה אַחַת מַה שֶּׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה כּוּ'. וְאֵין צְרָךְ לְהֶאָרִיךְ בְּרֵאוּת לְזֶה הַמְּפָרְשִׁים  
 מִפִּי גְבוּרֹת הַקְּדוּשׁ עֲלִיוֹן הָאֵר"י זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה.

גַּם מְאֹמֵר זֶה מוֹרָה בְּאֶצְבַּע כָּל דְּבָרֵי רַב זְכָרוֹנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא לְמִדְקָדֵק בּוֹ, כִּי קִים לוֹ תּוֹרָה מְגֻנָּה  
 וּמְצִילָה אֶפְלוּ בְּעִידְנָא דְלֹא עִסִּיק בֵּיה, וְאִידָּא אָמַר טַב לִיָּה דְלֹא יוֹלִיף כָּלֵל, אֱלָא וּדְאֵי לַמּוּדוֹ כָּל הַשְּׁנָה  
 אֵינּוּ כְּלוּם אִם אֵין מְעַטְרוֹ בְּיוֹם אַחַד בְּלַמּוּד הַקַּבְּלָה, כִּי שְׁקוּל הוּא כְּנֶגֶד כְּלוּם. וְזֶה שְׁאֵמֵר וְגִרְמִין דְּלֹא  
 יִשְׁתְּדִלּוּן בְּהוּן, דּוּק מִינָה הָא אִם יִשְׁתְּדִלּוּן בְּהוּן כָּל אַחַד כְּפִי יְכַלְתּוּ אֶפְלוּ יוֹם לְשָׁנָה, תּוֹרַתוֹ כְּלָה  
 עוֹשָׂה פְרוֹת לְמַעְלָה, וְכָל שְׁכָן אִם קוֹבַע עַת לְהַשֵּׁם שְׂעָה אַחַד בְּכָל לַיְלָה אוֹ מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם  
 הֵבֵא מְבִנֵי הַיְכָלָא דְמִלְכָא, וְיִהְיֶה מְרוּאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשִׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְרַקִּיעָא. וְדִי בְהֶעֱרָה  
 זוֹ לְמִי שְׁחַנְגּוּ הַשֵּׁם בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. (כפסא מלך לתקוני זהר תקון מ"ג אות ס')





מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף נג ע"ב - נד ע"א  
מדרגת משה ואהרן

לְמָה? אֵלָּא כְּדִי לְהִרְאוֹת  
מִיְהוּ אוֹתוֹ שְׁקָרָא - אוֹתוֹ  
שְׁשָׁרוּי בְּמִקְדָּשׁ, וְאִזּו זְמַן אֶת  
מֹשֶׁה כְּמוֹ שְׁמִזְמִין אוֹרְחָא. כְּאִן  
א' קְטֻנָּה, שָׁם א' גְּדוֹלָה. אָדָם  
שֵׁת אָנוּשׁ. (אָדָם) זֶה שְׁלֵמוֹת  
הַכֹּל.

בֵּא וְרֵאָה מַה בֵּין מֹשֶׁה  
לְאַהֲרֹן, מִי מֵהֶם עֲלִיּוֹן? אֵלָּא  
מֹשֶׁה הוּא הָעֲלִיּוֹן, מֹשֶׁה הוּא  
שׁוֹשְׁבֵין הַמְּלָךְ, וְאַהֲרֹן  
שׁוֹשְׁבֵין הַגְּבִירָה. מְשָׁל  
לְמֶלֶךְ שְׁהִיתָה לוֹ גְּבִירָה  
עֲלִיּוֹנָה. מַה עָשָׂה? נָתַן לוֹ  
שׁוֹשְׁבֵין לְתַקּוֹן אוֹתָהּ  
וּלְהַסְתַּפֵּל בְּדַבְרֵי הַבַּיִת. וְעַל  
כֵּן, כְּשֶׁנִּכְנַס הַשׁוֹשְׁבֵין הַזֶּה  
לְמֶלֶךְ, לֹא נִכְנַס אֵלָּא רַק עִם  
הַגְּבִירָה. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּזֹאת  
יָבֵא אַהֲרֹן וְגו'.

מֹשֶׁה הוּא שׁוֹשְׁבֵין הַמְּלָךְ,  
מְשׁוּם כִּי הַזְּדִמָּן כְּאוֹרְחָא,  
וְאַחַר כֵּן - וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו.  
אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵין שֶׁל  
הַגְּבִירָה, וְכָל דְּבָרָיו הֵיוּ  
מְשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין שְׁלָהּ, הוּא

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (ויקרא א) וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יי'  
אֵלָיו מֵאַהֲל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיִּקְרָא אֶלְפִי זְעִירָא,  
אַמַּאי. אֵלָּא בְּגִין לְאַחֲזָאָה מָאן הוּא דְקָרָא,  
הוּא דְשָׂרִי בְּמִקְדָּשָׁא, וְכַדִּין זְמִין לְמֹשֶׁה, כְּמֵאן  
דְּזְמִין אוֹשְׁפִיזָא. הָכֵא א' זְעִירָא, הָתָם א' רַבְתָּא,  
אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ. (ס"א אָדָם) דָּא שְׁלִימוֹ דְכֻלָּא.

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, הֵי מַנְיֵיהוּ עֲלָאָה.  
אֵלָּא מֹשֶׁה עֲלָאָה, מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבֵין דְּמִלְכָּא,  
אַהֲרֹן שׁוֹשְׁבֵין דְּמִטְרוֹנִיתָא. מְתַל לְמִלְכָּא דְהוּא  
לִיָּה מִטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה. מַה עֲבַד. יָהֵב לָהּ שׁוֹשְׁבֵין  
לְתַקְנָא לָהּ וּלְאַסְתַּכְלָא בְּמִלֵּי דְבֵיתָא. וְעַל דָּא, כִּד  
עֵייל שׁוֹשְׁבֵין דָּא לְמִלְכָּא, לֹא עֵייל אֵלָּא עִם  
מִטְרוֹנִיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן  
וְגו'.

מֹשֶׁה שׁוֹשְׁבֵין לְמִלְכָּא, בְּגִין כִּי אֲזַדְמָן  
כְּאוֹשְׁפִיזָא, וּלְבַתָּר, וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו.  
אַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵין לְמִטְרוֹנִיתָא, וְכָל מְלוֹי הוּוּ,  
לְפִיִּסָּא לְמִלְכָּא בְּמִטְרוֹנִיתָא, וַיִּתְּפִיִּס מִלְכָּא  
לְפִיִּס אֶת הַמְּלָךְ עִם הַמְּלָכָה, וַיִּתְּפִיִּס הַמְּלָךְ עִמָּה. וְעַל כֵּן, מְשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין שְׁלָהּ, הוּא

בְּהֵרָה. וְעַל דָּא בְּגִין דְּאִיהוּ, שׁוֹשְׁבֵינָא לָהּ שְׁנֵי  
מְדוּרֵיהּ בְּהֵרָה, לְתַקְנָא בֵּיתָא וְלַעֲיִינָא תְּדִיר  
בְּמַלְי דְּבֵיתָא. וְעַל דָּא אֶתְתַּקֵּן בְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָּא,  
וְאַקְרִי כִהֵן גְּדוּל. מִנָּא לָן. דְּכִתְיֹב, (תהלים קי) אֶתְהַ  
כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבִרְתִי מִלְכִי צְדָק.

וּבְגִין כֶּךָ כָּל מַה דְּאַצְטְרִיד מִבֵּי מַלְכָּא, נְטִיל,  
וְלִית מָאן דְּיִמְחֵי בִידֵיהּ. וְעַל דָּא הוּא  
קָאִים לְדַכָּאָה לְכָל אֵינוֹן דְּעָאֲלִין לְבֵי מְטְרוֹנִיתָא,  
בְּגִין דְּלָא (דף נ"ד ע"א) יִשְׁתַּבַּח מְסַאבָּא בְּאֵינוֹן בְּנֵי  
הֵיכְלָא. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, וְלָקַח לְמַטְהַר שְׁתֵּי  
צְפָרִים וְגו'.

שֵׁם מְדוּרוֹ עֲמָה לְתַקֵּן אֶת  
הַבַּיִת וְלַעֲיִן תְּמִיד בְּדַבְרֵי  
הַבַּיִת. וְעַל כֵּן הִתְתַּקֵּן כְּמוֹ  
שְׁלֹמֹעַלָה, וְנִקְרָא כִהֵן גְּדוּל.  
מִנָּי לָנוּ? שְׁכַתּוּב (תהלים קי)  
אֶתְהַ כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבִרְתִי  
מִלְכִי צְדָק.

וּמְשׁוּם כֶּךָ, כָּל מַה שְׁצָרִיד  
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הוּא נוֹטֵל, וְאֵין  
מִי שְׁיִמְחָה בִידּוֹ. וְלָכֵן הוּא  
עוֹמֵד לְטַהַר אֶת כָּל אוֹתָם  
שְׁנֹכְנָסִים לְבֵית הַגְּבִירָה, כְּדִי  
שְׁלָא תִמְצָא טְמֵאָה בְּאוֹתָם  
בְּנֵי הַהֵיכָל, וּמְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב  
וְלָקַח לְמַטְהַר שְׁתֵּי צְפָרִים  
וְגו'.

סְפָר אֹרֶז הַזֶּהָר (עמוד 230)

יט) מִי שְׁלָא נִמְשָׁךְ אַחַר סְפָרֵי הַזֶּהָר וְסְפָרֵי הָאָר"י וְזָרוּנוֹ לְבִרְכָה, בְּהִכְרַח שְׁאִינוּ יָכוֹל לְסַבֵּל  
אֶת הַדְּבָר הַקְּדוּשׁ בְּאַמְתָּ, וּבְאַמְתָּ יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וְיֵשׁ לוֹ כַח לְשַׁבֵּר אֶת מְזוּג הָרַע  
מַה שְׁאִינוּ רוֹאִים, שְׁיֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁאִין דַּעְתָּם נִמְשַׁכְתָּ אַחַר סְפָרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים מְאֹד כְּגוֹן סְפָרֵי  
הַזֶּהָר וְסְפָרֵי הָאָר"י וְזָרוּנוֹ לְבִרְכָה וְכִיּוּצָא, אַף עַל פִּי שְׁיֵשׁ בְּהֵם חֲדוּשִׁים נוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד הַמְּאִירִים  
עֵינַיִם וּמְתוֹקִים בְּדָבָשׁ, וְהֵם נִמְשַׁכִּים דִּיקָא אַחַר עֵינַיִם אַחֲרֵים כְּגוֹן חֲקִירוֹת, דַּע כִּי זֶהוּ מַחֲמַת מְזוּג,  
כִּי מְזוּג בְּטַבְעָם הוּא מְזוּג רַע מִן הַתּוֹלְדָה שְׁנוּלְדוֹ בְּמְזוּג רַע שְׁאִינֵם יָכוֹלִים לְסַבֵּל אֶת הַדְּבָר הַקְּדוּשׁ  
בְּאַמְתָּ, וּבְאַמְתָּ בּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וְיֵשׁ לוֹ כַח לְשַׁבֵּר אֶת מְזוּג הָרַע, אֲבָל מֵאַחַר שְׁנוּלְד בְּמְזוּג רַע  
כֶּזֶה, הוּא צָרִיד לְסַבֵּל מְרִירוֹת גְּדוּל לְשַׁבֵּר אֶת מְזוּג וְטַבְעוֹ הָרַע. וְאַשְׁרֵי לְאָדָם שְׁנוּלְד בְּקִדְשָׁה.  
(סְפָר שִׁחוֹת הָר"ן מִבְּרִסְלָב, מ')

כ) שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה רַק עַל יְדֵי תּוֹרַת הַח"ן

בְּכָל רִזּוֹן סְתִימִין כּו' אִיהוּ בַר נֶשׁ שְׁלִים, בְּעַל תּוֹרָה וְדָאֵי, מְאִרֵי דְּבֵיתָא (סְבָא דְּמִשְׁפָּטִים דְּף צ"ט:).  
הָא לְמַדְתָּ, שְׁכָל מִי שְׁאִינוּ לוֹמֵד קְבֵלָה אֵינוֹ בְּעַל תּוֹרָה שְׁלִים. (מְקַדָּשׁ מְלֶךְ לְזֶהָר פְּרִשְׁתַּת מִשְׁפָּטִים שָׁם)

כא) בְּכָל יוֹם גְּלוֹי חֲדָשׁ לְלִמּוּד הַזֶּהָר

שְׁמַעְתִּי מְאֹדוּנֵי אָבִי וְזָרוּנוֹ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבָא שְׁסַפֵּר הַזֶּהָר יֵשׁ לוֹ בְּכָל יוֹם פְּרוּשׁ אַחַר.

(דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם, פְּרִשְׁתַּת בֵּא, עֲמוּד פ"ד טוֹר ב')

נַעֲרָךְ וְנִסְדָּר עַל יְדֵי "מַפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. - דְּפִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹמִי"  
נִיתֵן לְקַבֵּל בְּחִינַם לְזִיכוֹי הַרְבִּים בְּלַבַּד. טל': 054-8436784 אוֹ אֲצַל מַלְכוּת דּוֹד רַחוּב הַשּׁוּמֵר 74 ב"ב



מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף נג ע"א  
חומר עון לשון הרע

**זאת תהיה תורת המצורע.** (ויקרא י"ד) **רבי יצחק פתח,** (קהלת א) **וזרח השמש ובא השמש וגו'.** האי קרא אתמר, ואוקימנא ליה בנשמתא דבר נש, בשעתא דהיא קיימא עמיה דבר נש בהאי עלמא, כדון, וזרח השמש. ובא השמש, בזמנא דנפיק בר נש מהאי עלמא, ואשתבח בתשובה, כדון אל מקומו שואף זורח הוא שם, אי זכאה איהו, כמה דאת אמר, (ויקרא כב) **ובא השמש וטהר, ואחר יאכל מן הקדשים.**

**תא חזי,** כל חובי עלמא, קדשא בריך הוא מכפר עליהו, בתשובה, בר מההוא לישנא בישא, דאפיק שום ביש על חבריה. והא אוקמוה, דכתיב, **זאת תהיה תורת המצורע,** זאת היא תורתו של מוציא שם רע. רבי חייא אמר, כל מאן דאפיק לישנא בישא, אסתאבן ליה כל שייפוי, ויתחזי לסגרא, בגין דההיא מלה בישא סלקא ואתער רוחא מסאבא עלוי ואסתאב, אתי לאסתאבא מסאבין ליה, במלה דלתתא אתער מלה אחרא.

רוח טמאה עליו, והוא נטמא. בא להטמא - מטמאים אותו. אחר.

**זאת תהיה תורת המצורע.** רבי יצחק פתח, וזרח השמש ובא השמש וגו'. פסוק זה נתבאר, ובארנו אותו על נשמת האדם, בשעה שהיא עומדת עם האדם בעולם הזה, אז וזרח השמש. ובא השמש, בזמן שיוצא בן אדם מן העולם הזה ונמצא בתשובה, אז - אל מקומו שואף זורח הוא שם, אם הוא צדיק, כמו שנאמר ובא השמש וטהר, ואחר יאכל מן הקדשים.

בא ראה, על כל חטאי העולם הקדוש ברוך הוא מכפר בתשובה, פרט מאותו לשון הרע שמוציא שם רע על חברו. והרי פרשונה, שכתוב זאת תהיה תורת המצורע - זאת היא תורתו של מוציא שם רע. רבי חייא אמר, כל מי שמוציא שם רע, מטמאים לו את כל איבריו וראוי לסגור, משום שאותו דבור רע עולה ומעיר

בדבור שלמטה מתעורר דבור

**פָּתַח וְאָמַר,** (ישעיה א) **אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נְאֻמָּנָה וְגו'.** מִי שֶׁהִיְתָה נְאֻמָּנָה לְבַעֲלָהּ, הִפְכָּה לְזוֹנָה. מִלֵּאֲתֵי מִשְׁפָּט. מִשְׁפָּט - זֶה וְדָאֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. צֶדֶק - זֶה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וּמְשׁוּם שֶׁהֵעִירָה דְבַר אַחֵר, הִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשִׁרְתָּהּ בָּהּ רוּחַ שֶׁל מְרַצְחִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְעֵתָה מְרַצְחִים. וְיִמָּה יְרוּשָׁלַיִם הַקְדוּשָׁה כָּךְ - שָׂאָר בְּנֵי אָדָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. זֶהוּ שְׁכַתוֹב זֹאת תְּהִיָּה תוֹרַת הַמְצֻרָע.

**פָּתַח וְאָמַר,** (ישעיה א) **אֵיכָה הִיְתָה לְזוֹנָה קְרִיָּה נְאֻמָּנָה וְגו'.** מִאֵן דְּהוֹת מְהִימָנָא לְבַעֲלָהּ, אֶהְדֵּרַת לְזוֹנָה. מִלֵּאֲתֵי מִשְׁפָּט, מִשְׁפָּט, וְדָאֵי דָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, צֶדֶק, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דְּאֶתְעַרַת מִלָּה אַחֵרָא, אִסְתַּלַּק מִנָּה קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׂרָיָא בָּהּ רוּחָא דְקַטוּלֵי. הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְעֵתָה מְרַצְחִים. וְיִמָּה יְרוּשָׁלַיִם קְרַתָּא קְדֻשָׁא כָּךְ, שָׂאָר בְּנֵי נְשָׂא עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, זֹאת תְּהִיָּה תוֹרַת הַמְצֻרָע.

ספר אור הזהר (עמוד 231)

**כב) הנשמה משבעת ללמד רזי התורה**

ובשעתא דזמינין לנחתא [הנשמה] להאי עלמא, ואמר ליה, זיל אייתי לי רוח פלוני. בההיא שעתא אתיא ההיא נשמתא, מתלבשא בדיוקנא דהאי עלמא, וההוא ממנא אחזי לה קמי מלכא קדישא. קודשא בריך הוא אמר לה, ואומי לה, דכד תיחות להאי עלמא, דתשתדל באורייתא למנדע ליה, ולמנדע ברזא דמהימנותא. [הם הקדמות הסודות לפרש בהם סתרי תורה, שהיא חלק התורה המרצית למעלה יותר מן הכל, אור החמה שם, בשם הרמ"ק זכרוננו לחיי העולם הבא], דכל מאן דהוי בהאי עלמא, ולא אשתדל למנדע ליה, טב ליה דלא יתברי. בגין כך אתחזי קמי מלכא קדישא, למנדע בהאי עלמא, ולאשתדלא ביה בקודשא בריך הוא, ברזא דמהימנותא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (דְּבָרִים ד) אַתָּה הִרְאֵת לְדַעַת, אַתְחִזִּיאַת עַל יְדָא דְהִוּוּא מִמְנָא, קְמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְדַעַת לְמַנְדַּע וְלֹא־סְתַבְּלָא בְּהִיא עֲלֵמָא, בְּרִזָּא דְמִהִימְנוּתָא, בְּרִזָּא דְאֹרִייתָא.

(זהר חלק ב' דף קס"א:)

**כג) גדל מעלת למוד הזהר והתקונים**

סגלה להנצל מגאווה, להרבות בלמוד זהר הקדוש, בדוק ומגנסה. לאהובי בני ידיד נפשי, נפשי קשורה בנפשו וכו', וכעת באתי במכתב ששכחתי לדבר עמך קדם נסיעתי שתתחיל לומר תקוני הזהר הקדוש וכו'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קדש, מהרב הקדוש אדמו"ר רבי אהרן זכר צדיק לברכה)

אחר התפלה בכל יום וכו' יאמר מאמר מזהר הקדוש או מתקונים.

(סדר היום ואזהרות שכתב הרב הקדוש הרב רבי אהרן מקרלין, ספר בית אהרן)

אמר מוריניו הרב רבי משה מקאברין זכרוננו צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא: אמירת זהר הקדוש בכל יום אף כי לא ידע מה הוא אומר עם כל זה אמירת זהר הקדוש מזבד הנשמה.

(אור לישרים)

יזהר לעסק בתורה סמוך לשכיבה איזה שעור גירסא במשניות או בספר זהר הקדוש אשר קדשת התורה אשר למד בשכלו תנצר אותו.

(צפון שמיר סימן ח')

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב



מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף נה ע"א  
התפלה נבחנת ונבדקת

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) שְׁמָעָה יי' צְדָק וְגו'. כִּמָּה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדַבְּכָל זְמָנָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲתַת לְקַמְיָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִידְמֵן לְקַבְּלָהּ. הָרָא הוּא דְכְּתִיב שְׁמָעָה יי' צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי. אָמַר דָּוִד, אֲנָא אֶתְקַטְרַנָּא בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. כִּמָּה דְהִיא אֶשְׁתַּכַּחַת לְקַמְיָה, אֲנָא נָמִי הָכִי אֶשְׁתַּכַּחַנָּא. וּבְגִין כִּדְ שְׁמָעָה יי' צְדָק, בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתָּר, הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי.

בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה. מָאִי בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה. אֶלָּא הָכִי תַנְיֵנוּ. כָּל מְלָה וּמְלָה דְצְלוּתָא, דְאֶפִּיק בְּרַגְשׁ מְפּוּמִיָּה, סְלֵקָא לְעֵילָא וּבִקְעָא רְקִיעִין, וְעֵאלַת לְאַתְרֵהּ דְעֵאלַת, וְתַמָּן אֶתְבַּחַנַת הֵהוּא מְלָה, אִי הוּא מְלָה דְכִשְׂרָא אִי לָא, אִי אִיהוּ מְלָה דְכִשְׂרָא עֵאלִין לָהּ קָמִי מְלַכָּא קְדִישָׁא לְמַעְבַּד רַעוּתָהּ. וְאִי לָאו, סְאֲטִין לָהּ לְבָר, וְאֶתְעַר בְּהֵהוּא מְלָה רוּחָא אַחְרָא.

- מְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. וְאִם וּמִתְעוֹרְרֵת בְּאוֹתוֹ דְבּוֹר רוּחַ אַחְרֵת.

רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים יז) שְׁמָעָה ה' צְדָק וְגו'. כִּמָּה חֲבִיבָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁבַכְל זְמָן שְׁכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בָּאָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזִדְמֵן כְּנֶגְדָּהּ. זְהוּ שְׁכַתוּב שְׁמָעָה ה' צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי. אָמַר דָּוִד, אֲנִי הַתְּקַשְׂרֵתִי עִם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁהִיא נִמְצָאת לְפָנֵי, גַּם אֲנִי כִּדְ נִמְצָא. וּמִשׁוּם כִּדְ, שְׁמָעָה ה' צְדָק - בְּרַאשׁוֹנָה, וְאַחַר כִּדְ - הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי.

בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה, מַה זֶה בְּלֹא שְׁפִתֵי מְרָמָה? אֶלָּא כִּדְ שְׁנִינּוּ, כָּל דְבּוֹר וְדְבּוֹר שֶׁל תְּפִלָּה שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּיו, עוֹלָה לְמַעְלָה וּבּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְנִכְנָס לְמָקוֹם שְׁנִכְנָס, וְשֵׁם נִבְחַן אוֹתוֹ הַדְּבּוֹר, אִם זֶה דְבּוֹר כִּשְׂרָא וְאִם לָא. אִם זֶה דְבּוֹר כִּשְׂרָא - מְסֻטִים אוֹתוֹ הַחוּצָה,

וּבֹא רֵאָה, בְּיוֹסֵף כְּתוּב, (שם)  
 עֲנֹו בְּכַבֵּל רַגְלוֹ וְגו'. עַד  
 מָתִי עֲנֹו בְּכַבֵּל רַגְלוֹ? עַד עֵת  
 בֹּא דְבַרְו אִמְרַת ה' צִרְפְּתָהּוּ.  
 עַד עֵת בֹּא דְבַרְו שֶׁל מִי?  
 אֲלֹא עַד עֵת בֹּא דְבַרְו (שֶׁל יוֹסֵף,  
 וּנְבִיחֹ) אוֹתוֹ דְבוּר. זֶהוּ שְׁכַתוּב  
 אִמְרַת ה' צִרְפְּתָהּוּ. וְאִז -  
 שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ מִשֶּׁל  
 עֲמִים וַיִּפְתַּחְהוּ. בֵּינַתִּים הָיָה בֹּא הַבְּקָר.

וּתָא חֲזִי, כְּתִיב בְּיֹה בְּיוֹסֵף, (תְּחִלִּים קוּ) עֲנֹו בְּכַבֵּל  
 רַגְלוֹ וְגו'. עַד אִימְתִי, עֲנֹו בְּכַבֵּל רַגְלוֹ. עַד  
 עֵת בֹּא דְבַרְו אִמְרַת יי' צִרְפְּתָהּוּ. עַד עֵת בֹּא דְבַרְו  
 דְּמֵאן. אֲלֹא עַד עֵת בֹּא דְבַרְו (דְּיוֹסֵף, וְאַתְבְּחִין) הֲהִיא  
 מְלָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב, אִמְרַת יי' צִרְפְּתָהּוּ. כְּדִין,  
 שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ מוֹשֵׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ. אִדְהִכִּי  
 הָיָה אַתָּא צִפְרָא.

ספר אור הזהר (עמוד 231)

זכאה חולקיהון דישראל דקודשא בריך הוא אתרעי בהון ויהב להון אורייתא דקשומט, אילנא דחיי, דביה אחיד בר נש (ספרים אחרים: ירית) חיון להאי עלמא, וחיון לעלמא דאתי. דכל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד בה, אית ליה חיון (ספרים אחרים: אחיד בחיון). וכל מאן דשביק מלי דאורייתא, ואתפרש מאורייתא, כאלו מתפרש מחיון, בגין דהיא חיון, וכל מלוי חיון, הדא הוא דכתיב, (משלי ד) כי חיים הם למוצאייהם, עד כאן לשון הזהר הקדוש.

ומפרש הרב משה זכותא: וכל מאן דשביק וכו', הוא חדוש אחר, והוא, שהרי אין הפל זוכים לכתרה של תורה וכו', ומה יעשו מי שלא נגזר עליהם להיות חכמים, לזה אמר שיש להם ב' תקונים, אחד לגרם בעלמא, כי גדול כח התורה גם בפטוט לחוד ואפלו בלגלוג ויש לו זכות וכו', וכנגד זה אמר, כי מי שאינו עושה כן אלא שביק מילי דאורייתא, מילי דיקא וכו', כאלו מתפרש מתמן, פרוש אף על פי שיעשה מעשים טובים וכו' וכל מילי חיון, המלות לבד בקריאה וגיורסא בעלמא, למה זה דומה? לחולה ששותה משקה רפואה ומועיל בסגליתו אף כי לא ידע בחכמת הרפואה.

(רבינו משה זכותא דף קמח: לפרוש הזהר)

**כד) אפלו בקריאת הזהר לבד ובגמגום, הרי הוא כהונה ומפרש את השם שיש כח בו לעשות נסים אפלו בלא ידיעה**

וכל מאן דאשתדל וכו', אפלו בקריאה לבד ובגמגום הרי הוא כהונה ומפרש את השם שיש כח בו לעשות נסים אפלו בלא ידיעה, וכמו שכתוב בגמרא שיש כח בפסוקים להגן. וכל זה יהיה נשמר מכל רע מוצר הרע וממקרים רעים ובעולם הזה החמרי, וגם בעולם הבא הרוחני, כי גם שהוא לא ידע סוד הרוחניות, הלא יתעורר להסד עליו.

וכתב הרב זכרוננו לברכה, בחל אומרים "ה'ריעו ל'השם כ'ל ה'ארץ" ראשי תבות הלכ"ה, ובשבת אומרים "ה'שתחוו ל'השם ב'הדרת ק'דש" ראשי תבות קבל"ה, כי הקבלה תשתבח ביום השבת, כי קדוש היא בסוד אצילות דלית תמן קליפין כלל, ולמוד מאמרי הזהר וקריאתו זו היא הלולו אף כי גיורסא בעלמא. [אמר המעתיק: ומפני זה צוה החפץ חיים זכר צדיק לברכה לכל תלמידיו בכל שבת לגמור הזהר של פרשת השבוע].

הפטעם שכתבו זכרונם לברכה כי למוד הזהר הקדוש נורא ונשגב מאד הגם דלא ידע מאי קאמר, משום דבכל התורה יש פרד"ס, ובכל למוד אינו נכר הסוד כלל, ואדרבה, הקורא ושונה דעתו על הפשט לבד, באין מבין אם יש סוד בתורה כלל, מה שאין בן ספר הזהר הקדוש, דהסודות הם בגלוי והלומד יודע כי ידבר נפלאות ורזי תורה והוא לא ידע, ולזה מועיל מאד לתמן הנפש.

(נפש חיים מערכת הו' אות ד, משם הגדולים להחיד"א)



מקור המאמר בזהר פרשת יתרו ברעיה מדימנא דף צב ע"ב  
סוד קדושת זכור ושמו

זָכוֹר רָזָא דְדִכּוֹרָא אִיהוּ, רָזָא דְדִכּוֹרָא דְנָקִיט כָּל  
שְׂיִיפֵי דְעֵלְמָא עֵלְאָה. אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת,  
לְאַסְגָּאָה מֵעֲלֵי שַׁבְּתָא, דְאִיהוּ לֵילָה, וְדָא אִיהוּ  
אֶת. לְקַדְשׁוֹ, דְאַצְטְרִיךְ קְדוּשָׁה מִגּוֹ עַמָּא קְדִישָׁא,  
וְלֹאֲתַעֲטְרָא בְהוּ כְדָקָא חֲזִי.

זָכוֹר, אֶתֶר דְלִית לֵיהּ שְׂכָחָה, וְלֹא קִיַּמָּא בֵּיהּ  
שְׂכָחָה דְהָא לִית שְׂכָחָה בְּאַתֶּר דְבְרִית  
עֵלְאָה, וְכָל שְׁכֵן לְעֵילָא. וְלִתְתָא, אִית שְׂכָחָה,  
אֶתֶר דְאַצְטְרִיךְ לְאַדְכָּרָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קט)  
יִזְכֹּר עֵזֶן אֲבוֹתָיו וְגו'. וְאִית תַּמָּן מְמַנָּן, דְאַדְכָּרֵן  
זְכִיִּין דְבַר נֶשׁ, וְחֻבּוּי.

וְלִית שְׂכָחָה קָמִי כְּרִסְיָא קְדִישָׁא, מַה דְאִיהוּ  
קָמִיהּ. וּמֵאַן אִיהוּ קָמִיהּ. זָכוֹר. וְכָל שְׁכֵן  
לְעֵילָא. בְּגִין דְכָלָא רָזָא דְדִכּוֹרָא אִיהוּ, וְתַמָּן  
אֲתַגְלִיף רָזָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא יְה"ו. וְלִתְתָא,  
אַצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְשָׁא, וּבְמַה אֲתַקְדֵּשׁ. בְּזָכוֹר, דְהָא  
מִזִּיה נָטִיל כָּל קְדוּשָׁן וְכָל בְּרַבָּאן. וְדָא, כִּד  
מִתַּעֲטְרִי מֵעֲלֵי שַׁבְּתָא, עַל עַמָּא קְדִישָׁא כְדָקָא  
יְאוֹת, בְּצִלּוֹתֵין וּבְבָעוֹתֵין, וּבְסִדּוֹרָא דְחֻדּוּה.

הֲתַקְדֵּשׁ? בְּזָכוֹר, שְׁהָרִי מְמַנּוּ נוֹטֵל כָּל הַקְדָּשׁוֹת וְכָל הַבְּרָכוֹת. וְזֶה כְּשֶׁמִּתַּעֲטְרִים עָרֵב שַׁבָּת  
עַל הָעָם הַקְדוּשׁ כְּרָאוּי בְּתַפְלוֹת וּבְבִקְשׁוֹת וּבְסִדּוֹר שֶׁל שְׂמֻחָה.

זָכוֹר - הוּא סוּד שֶׁל זָכוֹר,  
סוּד שֶׁל הַזָּכוֹר שֶׁלּוֹקַח אֶת כָּל  
אֵיבָרֵי הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. אֶת  
יוֹם הַשַּׁבָּת - לְרַבּוֹת עָרֵב  
שַׁבָּת, שֶׁהוּא לֵילָה. וְזֶהוּ אֶת.  
לְקַדְשׁוֹ - שְׂצָרִיךְ קְדוּשָׁה  
מִתּוֹךְ הָעָם הַקְדוּשׁ,  
וְלֹאֲתַעֲטְרָא בְהֵם כְּרָאוּי.

זָכוֹר - מְקוֹם שְׂאִין בּוֹ שְׂכָחָה  
וְלֹא עוֹמְדָת בּוֹ שְׂכָחָה, שְׁהָרִי  
אִין שְׂכָחָה בְּמְקוֹם שֶׁל  
הַבְּרִית הָעֲלִיּוֹן, וְכָל שְׁכֵן  
לְמַעְלָה. וְלִמְטָה יֵשׁ שְׂכָחָה,  
מְקוֹם שְׂצָרִיךְ לְהַזְכִּיר, וְעַל  
זֶה כְּתוּב (תהלים קט) יִזְכֹּר עֵזֶן  
אֲבוֹתָיו וְגו'. וְיֵשׁ שָׁם מְמַנִּים  
שְׂמֻזְכִּירִים זְכִיּוֹת הָאָדָם  
וְחֻטָּאוֹ.

וְאִין שְׂכָחָה לְפָנֵי הַכֶּסֶס  
הַקְדוּשׁ מַה שֶׁהוּא לְפָנָיו. וּמַה  
הוּא לְפָנָיו? זָכוֹר. וְכָל שְׁכֵן  
לְמַעְלָה. מִשּׁוֹם שֶׁהַכֶּל הוּא  
סוּד שֶׁל זָכוֹר, וְשָׁם נַחֲקֵק סוּד  
הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ יְה"ו. וְלִמְטָה  
צָרִיךְ לְהַתְקַדֵּשׁ. וּבְמַה  
וְזֶה כְּשֶׁמִּתַּעֲטְרִים עָרֵב שַׁבָּת

וְאִי תִימָא, זְכוּר, לָא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְשָׁא, דְּהָא  
 מַצְיָה נְפִקִין כָּל קְדוּשִׁין דְּעִלְמָא. לָא הִכִּי.  
 דְּהָא דָּא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְשָׁא בִימְמָא, וְדָא  
 אֶצְטְרִיךְ לְאַתְקַדְשָׁא בְּלִילִיא, וְכָל קְדוּשִׁין נְטִלִין לִזְוִן  
 יִשְׂרָאֵל לְבַתָּר, וְאַתְקַדְשִׁין בְּקְדוּשֵׁי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ  
 הוּא.

וְאִם תֹּאמַר, זְכוּר לֹא צְרִיךְ  
 לְהִתְקַדֵּשׁ, שְׁהָרִי מִמֶּנּוּ  
 יוֹצְאִים שֶׁל הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל  
 הָעוֹלָם - לֹא כֹּה! שְׁהָרִי זֶה  
 צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בַּיּוֹם, וְזֶה  
 צְרִיךְ לְהִתְקַדֵּשׁ בְּלַיְלָה, וְכָל  
 הַקְּדוּשִׁים נוֹטְלִים אוֹתָם  
 יִשְׂרָאֵל אַחֵר כֹּה, וּמִתְקַדְּשִׁים  
 בְּקְדוּשׁוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ספר אור הזהר (עמוד 234)

**כה) עקר למוד הקבלה - הזהר והתקונים**

אינו דומה חיות ותענוג למוד הנגלה בלמוד הזהר והתקונים. ואמר על עצמו שהוא אין לו חיות ותענוג אפלו בלמוד הגמרא כמו מן הזהר ותקונים. (מדרש פנחס מהרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ, ע"ב אות ג) פעם אחת הזהיר לומר הרבה תהלים וללמד זהר הרבה. עוד אמר, שבקש מרבו שינצל מן הגאות והפציר לו מאד על זה, ואמר ליה שילמד זהר, ואמר ליה, אני לומד זהר, השיב לו רבו, שילמד הרבה זהר. עוד אמר לאדם אחד שיאמר זהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. בענין ללמוד קבלה וכתבי האר"י זכרוננו לברכה, ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמוד בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק תלמד ספר שערי אורה ונגות אגוז [להרב יוסף גיקטליא], ועקר ספר הזהר והתקונים. ובאיזה דרך ישפן האור לבוא להשגה זאת, לזה תקנו לנו חכמינו זכרונם לברכה שיקרא אדם קריאת שמע שחרית וערבית, שמע ישראל השם אלקינו השם אחד על פונה זו, שימליך להקדוש ברוך הוא למעלה ומטה וד' רוחות העולם. וכשיאמר פסוק זה בבקר בפונה זו ובהשתוקקות גדול עד פלות הנפש אליו וכו', אף מי שעדין לא תקן המדות בראוי ולא שבר תאות הגשמיות לא יכול לקרא פסוק זה ולומר אחד על פונה זו וכו', ועצה היעוצה לזה שיכול לומר אחד שלא יבלבל אותו המחשבות זרות כל כך, הוא שילמד הרבה קדם התפלה משניות גמרא וזהר הקדוש על פונה זו, שעל ידי למוד, יכול לומר שמע ישראל השם אלקינו השם אחד בדת, ונכון.

(מאור ושמש בראשית, דבור המתחיל ויאמר אלקים יהי רקיע, ב, א)

**כו) הזהר והתקונים - נשמת התורה ענן הצלה נגד כל רע**

והמשכילים יבינו, אינון מארי קבלה, דאתמר בהון (דניאל יב) והמשכילים יזהירו בזהר הרקיע. אלן אינון דקא משתדלן בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו פתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. עין שם (זהר פרשת בהעלתך) גדל החיוב לעסק בספר הזהר ובתקונים, והם נשמת התורה, ובזה יזכה בנשמתא לנשמתא דברים עתיקים וכו'. (הדרת מלך לזהר פרשת בהעלתך שם, דף רמ"ו.) גלוי חכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחז בלבב שלם באבינו שבשמים, כי באותן הדורות הקודמים היו אנשי מעשה וחסידים, והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, עתה רחוקים אנו משרש העליון כמו השמרים בתוך החביות, מי יגן עלינו אם לא קריאתנו בחכמה הזאת הנפלאה והעמקה. ובפרט על דרך שפתב הרב זכרוננו לברכה שהנסתרות נעשו עתה כמו נגלות, כי בדור הזה מושל הזנות ומלשינות ולשון הרע ושנאה שבלב, ונתפשטו הקלפות באפן שמתביש האדם לנהג דברי חסידות, והשם יגן עלינו וימחל לעווננו, אמן בן יהי רצון. (מורינו הרב רבי יעקב צמח בסוף הקדמתו לעץ חיים)





מקור המאמר בזהר פרשת מצודע דף פח ע"ב

**בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב** (ישעיה נח)  
 אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאֵי. דְהֵהִיא  
 שַׁעֲתָא אֲתִגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין  
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינָן,  
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

**בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ**  
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא  
 דְזַעִיר אַפִּין, דְהוּי בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,  
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי  
 בְּסַעֲוֹדְתֵיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדְתֵי, דְאֵינֻן  
 סְעוּדְתֵי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְזֹרְעָא קַדִּישָׁא  
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דְהָא דִּילְהוֹן הִיא,  
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת. וּבְגִינֵי  
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

**תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדְתֵי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,**  
 דְאֵינֻן בְּנֵי מִלְכָּא. דְאֵינֻן מְהִיכְלָא  
 דְמִלְכָּא, דְאֵינֻן בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים  
 חַד סְעוּדָתָא מְנִייהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעֵילָא,

**בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה**  
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל  
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ  
 שַׁעֲהָ נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,  
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,  
 וְהַשְּׁלָמוֹת וְהַחֻדוֹה שֶׁל  
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי  
 סְעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

**בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל**  
 שַׁבָּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת  
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסְעוּדָה  
 שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא  
 בְּשִׁלְמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים  
 מֵאוֹתָהּ שְׁלָמוֹת מִתְּבָרְכִים.  
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ  
 וּלְהַשְׁלִים הַסְעוּדוֹת הַלְלוּ,  
 שֶׁהֵן סְעוּדוֹת הָאֱמוּנָה  
 הַשְּׁלָמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל  
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה  
 הִיא שְׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים  
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים  
 וּמְזֻלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ אָמַר,  
 (שמות לא) בִּינֵי וּבִין בְּנֵי  
 יִשְׂרָאֵל.

**בֵּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוּ**  
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם מְהִיכְל הַמְּלָךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סְעוּדָה  
 אַחַת מֵהֶם, מְרָאֵה פָּגָם לְמַעְלָה, וּמְרָאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינּוּ מְבַנִּי הַמְּלָךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינּוּ מְבַנִּי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,  
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן  
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.  
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ  
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹ, וְכָל בְּנֵין  
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין  
 וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיבֵיָא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין  
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.  
 בְּהַדִּין יוֹמָא אוֹרֵייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.  
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא.  
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת  
 שְׂמִיחָה הַמְּלַךְ הַקָּדוֹשׁ. וּמַהִי  
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלֹו שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת  
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת  
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב  
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה  
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה  
 מְכַל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים  
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,  
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר  
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה  
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בִּיּוֹם  
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

#### סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 236)

ומורי זכרונו לחיי העולם הבא היה אומר, מי שהוא חריף ובקי בעיון מאד במהירות, טוב שיענין שעה אחת או ב' בעיון ולא יותר וכו', אבל מי שאינו מהיר כל כך והוא קשה העיון, יותר טוב לו שיענין בפנימיות הדבר שהוא בפרי, ממה שיענין בקלפות, והוא שיענין ויעסק במדרשים ובאגדות ובפרט בזהר ובספרי קבלה.  
 מי שהוא בעל עסק גדול, יהיה רב למודו בזהר הקדוש, עת קבוע בכל יום ללמד ספרי מוסר, ובפרט בספר הזהר במאמר קן צפור.  
 (פרי עין חיים הנהגת הלמוד)  
 (אדמו"ר הזקן - בעל התניא)

#### כז) בשבת ילמד כל היום זהר

ילמד בכל יום זהר מעט, ובשבת כל היום זהר.  
 והעקר שיהיה עת קבוע בכל יום ללמד ספרי מוסר כמו ראשית חכמה וספר הישר לרבינו תם ובפרט בספר הזהר.  
 (מאה שערים עמוד 40)

כח) העוסק בחכמת הקבלה נקרא בן להקדוש ברוך הוא, ונשמתו מעולם האצילות - בלמוד הפשט נקרא עבד

ישראל אקרון עבדים, דכתיב עבדי הם, ואקרון בנים, דכתיב בנים אתם להשם אלקיכם. בזמנא דידיע ליה בר נש לקודשא בריך הוא באורח קלל, כדון אקרי עבד דעבד פקודא דמאריה, ולית ליה רשו לחפשא בגניזוי וברזין דביתיה.  
 בזמנא דידיע ליה בר נש באורח פרט, כדון אקרי בן רחיקא דיליה, כבן דחפיש בגניזוי, בכל רזין דביתיה [כבן הזה שמחפש באוצרות בכל סודות ביתו, דרך אמת]. ואף על גב דאקרי בן ברא בוקרא לקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (שמות ד) בני בכורי ישראל, לא יפוק נרמיה מפללא דעבד, למפלח לאבוי בכל פולחנין דאינון יקרא דאבוי. והכי אצטריך לכל בר נש למחוי לגבי אבוי בן, לחפשא בגניזוי ולמנדע רזין דביתיה, ולאשתדלא אבתריהו כו'.

ספר אור הזהר (עמוד 237)

זכאה חולקיה דהאי בן, דזכי לאשתדלא למנדע בגנוי דאבוי, ובכל רזין דביתיה, כברא יחידאי דאשלימיה אבוי בכל גנוזי, ודא איהו יקרא דשליט על כלא, מאן דישתדל באורייתא, למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריך למיעל לגבי אבוי. זכאה חולקיה בעלמין בלהו כו'. דא איהו בר נש, דקודשא בריך הוא אכרזי עלוי בכל אליו ומשריין דכל עלמין, ובכל אינון רקיעין, אזדהרו בפלגיא מהימנא דבי מלכא, דכל גנוי דמאריה בידיה. זכאה איהו בהאי עלמא, וזכאה איהו בעלמא דאתי.

מההוא יומא ולהלאה, אשתמודע בר נש, ואתרשים בעלמין בלהו. בשעתא דאצטריך כל חילין ומשריין בלהו אזדהרן למהוי גביה, וקודשא בריך הוא לא בעי אלא איהו בלחודוי. וקלא אתער, יאות הוא ליחיד למהוי גביה דיחיד, ולאתעסקא יחיד ביחיד. (זהר חלק ג', רעיא מהימנא, דף ק"א-ק"ב)

בנים מארי קבלה. (תקוני זהר בהקדמה דף א.)  
מסטרא אורייתא דבריאה אתמר בישראל כי לי בני ישראל עבדים, ומסטרא דאצילות בנים אתם להשם אלקיכם. (שם דף ה')

מי שלא למד התורה על פי סוד אף על פי שהשלים עבודתו בתכלית השלמות, הוא רק בבחינת עבד, בבחינת פי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם, שנשמתם מעולם הבריאה שישם הכפא והחיות ואופנים שהם נקראים עבד ואמה, אבל מי שלומד ועובד השם יתברך בפנימיות החכמה בנסתרות התורה ועושה יחודים הוא בבחינת בן וכבן משמש לאביו ולאמו עבודה שלמה, כי נשמתו מעולם האצילות, ועליו נאמר "הבן יקיר לי אפרים" וגו'.

כט) הזהר מסגל לזבד הנשמה

מקבל בדינו שגם מי שלא יודע כלום, לשון הזהר מסגל לזבד הנשמה.

(מורינו הרב צבי אלימלך מדינוב בהנהותיו לספר סוד מרע, דפוס מונקטש אות ט')  
על בן בני ואחי תרגילו עצמכם ללמד בדברי הזהר והתקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזהר מתוקים מדבש, לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה, אפלו אמירה בעלמא מן השפתים סגלה ותקון הנפש מאד, ובפרט ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת. (הקדמת ספר עין מקאמארא זכרנו לברכה)

למוד ספר הזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא. ונהי שבלמוד המשניות וכדומה יש דעות שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומד, אבל בלמוד תהלים וזהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם וכו'.

ל) על ידי למוד הזהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם

בעת עיקבא דמשיחא התגברות הרע והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב רב, נתגלה האור הגנוז מן השמים ספר הזהר והתקונים ואחריהם וכו', ובזה הלמוד מבער הקוצים והרע שבנפשו וזוכה לדבק עצמו לאור עליון, וזוכה לכל מדות טובות שבעולם, ולזה נתגלה האור הזה. ועקר למוד בפנימיות התורה יהיה שתשיג הארה וחיות אלקית בנפשך בעת למודך ובכל היום, ולא שתהיה מקבל או חוקר וכו'. ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל, לא יפטר את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הברכה דברים דף ר"ח:)

לא) אמירת זהר בכל יום מסגל לפרנסה

עוד אמר לאדם אחד שיאמר זהר בכל יום ויום ויהיה לו פרנסה. (מדרש פנחס דף ל"ו. אות מ"ג)

לב) למוד הזהר מביא את האדם לידיעת ודבוקת הבורא

ידע שכל ספר הזהר וחיוב למודו וכו', הכל מצות עשה לדבקה בו ולידע שיש אלקי מצוי. (נתיב מצותיה, שביל היחוד, שביל ב' אות ג')



נערך ונסדר על ידי "מפעל הזהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב